

25 cot.

В. Островський.

1.

11.

III.

Практично:

Перед прийняттям наведених резолюцій відчувалась над ними обширна і жива дискусія на Конференції для справ меншостей. З деякими моментами цієї дискусії варто познайомити і наших читачів. Перш за все про сам реферат п-ні Баккер над Боссе. Вона познайомила всіх присутніх з історією справи на терені Т-ва Прихильників Ліги Націй, а також на терені самого таки Союзу Націй. Крім того спинилася в своєму рефераті над деякими подіями після „панцифікації“, а саме над справою польсько-українських переговорів, які скінчилися невдачею, тому, що польська сторона висунула домагання декларації зобов'язати та відкликання петицій з Ліги Націй. Останню вимогу референтка кваліфікувала як неаргументу та нереальну. З терен присутства увару резолюціям Української Парламентарної Репрезентації з 2-ого липня 1931 р., в яких сформульовані українські домагання. П-ні Баккер стала на становищі, що польський уряд мусить порозумітися з політичними представниками української меншости не в справі ліквідації національ та „панцифікації“, бо це самоозрозуміла справа самостійного уряду, але в справі ширшого познання україн-

Ісської справи, а саме справ шкільної та автономії. Це порозуміння моглоб, на її думку, відбутись на місці, а булоб добре, колиб і терен унії був для цього використаний.

З черги промовляв на Комісії п. Ол. Шульгин. Він подякував п-ні Баккер за реферат та проект резолюції та між іншим говорив:

„Резолюція, що лежить перед вами в ділому компромісу. Отже ця резолюція не задовольнить певно ні одної ні другої сторони. Вона в усякому разі за слаба, щоби могла дати повне задоволення українцям в Галичині, нерви яких дуже напружені“.

Крім того у своїй довгій промові п. Шульгин сказав між іншим ще таке:

„Працюючи в Меншостевій Комісії Унії, беручи активну участь у підкомісії, я мусу всеж з натиском повторити те, що я вже й давніше тут говорив, а саме: я в ніякому разі не репрезентую української меншости в Польщі і мої заяви абсолютно її не вяжуть... Нині більше ніж колинебудь я бажаю передати ведення цієї справи в Унії кваліфікованим представникам Галичини, українським послам до польського союму... Ніхто не заперечує, що посли з УНДО дійсно репрезентують українське населення“...

Потім виступав ще ціла низка промовців у справі резолюції. Між іншими промовляв секретар екаективних конгресів зорганізованих національностей п. Амеде, який підкреслює, що бажання українського населення у Сх. Галичині мати українську державу зовсім не є фактом неможливості і тому пропонує останню точку резолюції злучити з першою. Ця пропозиція не прийшла.

Говорив також польський представник пос. Стан. Стронський, який присвятив багато уваги „саботажам“. Він домагався ультимативно збереження третьої точки резолюції, бо в противному випадку польська делегація буде примушена голосувати проти цілої резолюції. Терор, на його думку, мусить бути осуджений, але не можна поминути попри те і справи загальної неможливості деяких політичних код, які про це нібито зовсім отверто говорять. Вимагаючи збереження третьої точки резолюції, пос. Стронський сказав, що йому дуже прикро було брати участь у виробленні резолюції, яка осуджує польський уряд. Йому, як представникові опозиції, легко говорити проти уряду у Варшаві, але тут йому приходиться додавати слово „польський“ уряд і це йому, як патріоту дуже важко. Є два шляхи виходу зі становища, в якому він найшовся: або сказати, що все є добре, бо „ми це зробили“, або визнати отверто, що „не все є добрим, що ми теж у цьому винні“. Промовець вибрав цей останній шлях і резолюцію в цілості приймає.

Таким чином бачимо, що наведена вище резолюція прийнята в цілості і польськими голосами.

Цайте моральну й матеріальну поміч тим, котрі впали жертвою найвишого громадянського обов'язку!

РЕЙТЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 22. ЖОВТНЯ 1931.

Д-Р АНДРІЙ ЛАСОВЕЦЬКИЙ.

„Чародій з Менльо Парку“ помер...

(Докінчення.)

Тут повстали один за другим знамениті винаходи. З важливіших згадаємо т. зв. чотирократний телеграф, при допомозі якого можна було вислати тим самим дротом по дві депеші в однім напрямі себто разом чотири депеші, дальше автоматичний телеграф, що телеграфував цілі сотні знаків на мінуту, і цілу низку телеграфічних уділішень.

Однак Едісон не був задоволений з фабрикою, що як її керівник не легко міг працювати над винаходами; тому 1876-ого р. заснував свою приватну лабораторію в Менльо Парку під Нью-Йорком. Тут улюблений електричний телефон тим, що завів вулгарний мікрофон. Рівнож мав перший ужити слова „дально“, нині загально вживаного підчас телефонічних розмов.

Однак найбільше оригінальними творами його ума були фонограф (1877) та електрична жарівка (1879). Фонограф був вислідом обсервацій телефонічних розмов. А саме в телефоні тремтить під впливом людських звуків тоненька металева бляшка. Едісоніні прийшло на думку, що таку бляшку можна спонукати до тремтіння, а тимсамим до видавання звуків чисто механічними засобами, а не конче звуками.

Получивши оба процеси: говорення до телефону і репродукцію цієї розмови восковим вальцем, що зафіксував механічно людські бесіди, з'явився перший фонограф, що мав спочатку за

Українці у високих школах Познаня.

Познань, 17. X. 1931.

В цім році в познаньськй університеті був заповіджений *numerus clausus* *dzielnicowo-wyznaniowy* на всіх виділах. На правн. та медичнім факультеті був конкурс матур, на фармації для всіх нововступаючих конкурсний іспит з фізики або математики. Не вважаючи на ті загострення, на правн. факультет зголосилося 3 і прийнято всіх 3. На мед. факультет зголосилося 4, з того прийнято 3. На мат.-прир. (фармація) факультет зголосилося 16, з того прийнято 12 (фармація 11). На гуманістичний виділ не зголосився ніхто. На лісовий зголосилося 3 і прийнято всіх 3. На фізичне виховання зголосився 1, однак його не прийнято.

Цікава була історія при припинанні на фар-

мацію. Зголосилося 16 кандидатів, з чого лише 12 приступило до конкурсного іспиту. З решти 2 не прибуло на іспит, а 2 за пізно внесло подання. По конкурснім іспиті прийняли були лише 6, решту відкинули. Дивне було те, що відкинуто одного студента, який мав уже 1 рік фармації в Грацу. „Перепавших“ на конкурснім іспиті зляки їх інтервенції у директора фармацевтичного відділу також по тижні прийнято (за винятком 1, що пішов на мат.-прир. в.). Слід замітити при підпагоді, що до іспиту стануло всіх около 250 на 160—180 вільних місць.

До Високої Торговельної Школи зголосилося 3, до Високої Школи Будови Машин 2. Усі прийняли.

Гвидан Володимир Іван.

Автомобільний торг в Берліні.

Берлін, 17. жовтня 1931.

17. жовтня відчинено в Берліні автомобільний торг. Требає він до 25. жовтня. Дивним може виглядати той торг, але так фактично є. Правдивий торг автомобілями і то не новими, а старшими, вже вживаними. Таке сьогодні положення, що викидає на ринок багато вживаних возів. Причиною цього є в більшості криза. Але й у нормальних часах існувало таке явище. Німеччина американізується. Темпо вимагає від кожного здібности конкуренції. Без авто годі собі це нині уявити. Тож всяка фірма чи й приватна людина старалась купити собі авто, себто збільшити видатність своєї праці.

Приходить зима, криза загострюється. Останні події захитали неодним підприємством, чи навіть приватними особами. Вони примушені кончею позбуватись надбавок добрих часів. Продають свої вози. Трудно найти покупця, тож влаштовано цей торг, чи краще сказати: виставку, щоб публіка приглянулася ближче всьому і може дещо купила по дуже дешевій ціні. Продаються вози виробу останніх 3 років по нижчих на половину цінах, як нові. Вози ще дуже добрі. Ціни не так собі довільно встановлені. Для оцінки возів є спеціальні товариства і покупець не переплатить, коли купить вживаний віз, хоч би навіть на ньому не розумівся.

Щоби зорієнтуватися в цінах, виставе кілька прикладів. Найдешевший тягаровий віз у 60 к. сил коштує лише 300 марок. Найдорожчий коштує коло 26.000 марок. Треба додати, що

цей найдорожчий віз коштував весною цього року 46.000 марок. Тип Мерседес, модель 1931, 200 к. сил. Проїхав усього коло 15000 кілометрів, отже віз дуже добрий. Ціна з уваги на люксовий віз низька. Пересічно можна купити дуже добрий віз солідних фірм за 2.500 марок. Однак є добрі вози, малі, правда, за 1000 марок, а навіть за 500 можна дістати добрий малий віз фабрикації Опеля.

Статистика показує, що в Німеччині автомобілізм зростає. Однак це тільки на папері. Хтось подумав би, що всі виказані урядовою статистикою збільшення — це нові вози. Отже коли нові, то фабрики повинні заробляти. Однак показується, що вози дуже часто міняють своїх власників, а все це реєструється урядом як нові покупки. Так прим. за останній рік вже статистика, що в Німеччині куплено 42.600 нових і 118.000 старих авт. Виходило би зовна, що старі вози переважають. Тимчасом тут треба взяти на увагу те, що в старі вози входять одні і ті самі вози по кілька разів, бо вони часто міняють своїх власників.

Хто припадково на час торгів був би в Берліні, повинен обов'язково зайти поглянути на цей торг та переконавшись наочно про дешевину як на теперішні часи. При огляданні торгу представниками преси перед отворенням декому з бідних журналістів засвітилися були очі, коли побачив, що за 500—600 марок, а найбільше за 1000 може купити авто і до того ще на сплати. Дуже можливо, що не один з них і поставив собі придбати авто, бо журналістична праця вимагає все великої скорости. М. С.

Магометанські пляни.

В Єрусалимі відбудеться, як звідомляють звідтіля, магометанська „королівська конференція“, що має обмірковувати ситуацію на близькому сході. На конференцію дістали запро-

шення всі магометанські королі, князі й еміри з північної Африки, близького сходу, Вірменії та Індії. Говорять також про пляноване утворення нового каліфату з осідком в Єрусалимі.

завдання заступити стенографію. Однак нинішні фонографи, себто грамофони служать здебільша музичним репродукціям. Знов-же при винаході електричної жарівки найважливішою річю було винайти такий матеріал, який огрітий в порожнечі аж до температури свічення не стоплювався би. Після безлічі безуспішних спроб (пам'ятаєте витревалість батька?) з металевими дротиками, Едісон ужив до жарівок азугленого бамбусового волокна. І з цього часу датується велетенський розвій нової галузі техніки, а саме техніки освітлення. У 1899 р. корабель „Колумбія“ замовив першу серію Едісонових жарівок. 1000 його-ж жарівок освітлювали 1881-ого року головний будинок всесвітньої виставки в Парижі, а вже 1882-го року мусів Едісон збудувати центральну електричну стацію в Нью-Йорку. А до цього треба було чейже безліч спеціальних вилучників, безпечників, поміркових приладів і т. п. Отже не диво, що Америка святкувала золотий ювілей цього винаходу з невиданою величавістю.

Після одної великої фінансової невдачі, якої сам передбачити не міг, кинувся з цілим засобом своєї енергії до фабрикації цементу, яку значно уділішив. Таким робом покрив усі свої попередні страти. Дещо пізніше заснував він у Заліненні Державах сітку електричних залізниць. Тяжкий олов'яний акумулятор заступив легким ніклевим акумулятором, в яким катодом є губчасте залізо, а анодом окис ніклю. Напряга такого акумулятора має від 1,3 до 1,5 вольт.

До розвитку кінематографії причинився Едісон 1887-го р. винаходом т. зв. кінетоскопу, що уможлививав одному глядачеві оглядати рухомий образ. Кілька літ пізніше сконструював знімковий і репродукційний фільмовий апарат. 1887-го року переїхав з Менльо Парку до

містечка Вест-Орландж у стейті Нью Джерсі. Тут дав працю цілій сотні робітників, електротехніків, механіків, рисівників, фотографів, музиків і т. д. Розуміється, що свої успіхи завдячував не тільки своїм знаменитим духовим конституціям, але також своєму залізному здоров'ю, яке не звалялося. Незвичайну чемність умів Едісон позначало з рішучістю і з самоволодінням. Ніодня з його підвладних не бачив його, щоб він колинебудь „вийшов з рівноваги“.

Побіч своїх щоденних занять находив Едісон час на спорт, музику і театр. Був знаменитим пливачом, що йому раз навіть стало в пригоді. А саме, коли замолоду видавав гумористичний журнал „Поль Прай“, де висмівав авторитети свого оточення, вкинули його з пірнети у глибокий канал. Від певної смерті вирятувало його уміння добре плавати. Едісон був завжди погідний, його дотепи були незрівняні.

Для повної характеристики цього велетня наведу кілька його висказів: „Ріжнися від більшости винахідників тим, що крім таланту винахідливости маю практичний змісл; це щось і роді доповнення моєї винахідливости, це змісл до інтересу, це почуття грошової вартости винаходу. Цим зміслом не наділила мене природа. Я засвоїв собі його по дуже тяжких ударах“. Тільки такий самоук, як Едісон, що не ходив до жадної школи дошче, ніж три місяці, міг сказати: „Геній — це тільки в одній сотій частині натхнення, а в дев'яносто дев'ятох сотих частиних — піт. Геній складається з якнайбільше напруженої праці, здорового людського розуму і впевнености, з якою держимося одного і того самого варту“. А на питання, що було філософією його життя відповів 77-літній старець: — Праця!

Загадка страшного злочинця.

Сильвестер Матушка, справник залізничних катастроф, у світлі своїх зізнань і поведінки.

Зусилля поліції трьох держав центральної Європи: Австрії, Угорщини й Німеччини, увінчалися успіхом щойно після 10-тисячних гартувань пошукачів, а проте такі закінчилися побідно: виявлено в детальних тайну страшних атентатів на залізничні потяги, тайну, яка безглуздостю і звірством злочинну хвилювала весь світ і спонукувала його на найвищим напруженням слідкувати за всіма звістками, що подавали назву викрити винуватця.

Викрито його впроді в цьому місяці в особі Сильвестра Матушки, похоронення хорвата чи словенця, по суті навіяв мадара навіяв імця. б. вчителя і військового старшини, тепер спекулянта додому в підприємця у Відні. Показалося, що цей єдиний чоловічок, сам один і без ніяких помічників та співвинуватців придумував план і виконував замах на особові потяги на великих європейських залізничних лініях, вбиваючи в обійми смерті та засуджуючи на довічне каліцтво сотні цілком певних і випадкових жертв. Теорія про те, що авторами тих замахів були члени якоїсь міжнародної терористичної організації II. Інтернаціоналу — показалася фальшивою. Злочинцем є лише одна людина, яка збільшує нині галерею тих звірів у людському тілі, як Ліндрі, Гарман чи Кіртен, що всупереч офіційним роз'ясненням їх дія — залишаються такі трагічними питаннями для усієї людськості.

Зрадник Сильвестра Матушку його підопіка доведінка підчас останнього його злочину, жахливого замаху на поспільний потяг на залізничному відокліті під Бінторбадь, коло Бузденшту, в ніч з 12. на 13. вересня ц. р. Матушка зголосився тоді, ніби то як один із поборонців, що потерпіли на катастрофі, з претенсією до відшкодування. Він мав лісною подрапане лице, але орешкою не подобав зовсім на людину, що злетіла у вагоні в тандю на 30 метрів пропасті. Тоді пригадали собі люди, що підчас зойків ранених і метушні рятівників, Матушка спокійно сідав і обку, на камені, і курив напіроску... Потім виявилось, що Матушка приглядався здалека експлоаті пекельної машини, яку він підложив на відокліті та яка вибухла під колесами поспільного потягу, а коли потяг звалився в прорваного відокліту у пропасті, він сам покалічився ножиком і підбіг до місця катастрофи, де плавав подорожнього.

Трагічне для Матушки було теж донесення

одної австрійської поміщиці пані Форго, в якій Матушка винайняв каміпелі і ніби для рощаджування каміня скуповував великі запаси екраніту.

Припертий до муру зібраними подробицями з його життя, Матушка дістав серед переслухання першої атаки, після якої склав подрібне зізнання своїх дія. Одночасно відкликав усе те, чим хотів відтягти себе або скермувати слідство на фальшиві шляхи (нпр. про якогось Бергмана, який буцімто казав йому виконувати атентати в гірничо-промисловому сні, — або про організацію „Обновників світа“, які інспірували атентати).

Виринула в хороми чл злочинною умі Матушки ідея писаджувати у повітря потяги — вперше в 1927 році. Ця думка не давала йому спокою, аж впроді він „не міг їй опертися“. Перший атентат виконав в грудні 1930 року, другий в січні 1931 р., обидва рази під Анспах в Австрії й обидва рази нещадно. Вривали потяги машиністи, стримуючи машини в останній менті перед катастрофою. 8. серпня ц. р. підложив він пекельну машину під Ютеборг в Німеччині, а 12. вересня під Бінторбадь на Угорщині. В обидвох випадках висаді атентату був катастрофальний. Матушка признався, що мав замір робити такі замаху в кожній більшій європейській державі. На чергу мали прийти Голландія (Амстердам), Італія і Франція (лінія Париж—Марсей)...

Чернар Матушка фонди на передедення цих діявольських планів в діло з особистого мавтку, якого доробився головню в 1918 році, підчас революції на Угорщині, коли то зібрав ватагу арєвольтованих воїнів і грабив населення (передовсім жидів). Мотиви тих атентатів — такі до нині не ясні. Чи спекулював на асеруаційній премії, чи залізничне відшкодування, чи діяв просто, як хворий психопат — це буде мабуть на завжди тайною. Його мавток страшенне обтяжений довгми, які робив на позайки по Європі та нулю матеріалу на пекельні машини. Ні одна людина не анала, куди виїжджає та чим займається. Його дружина довідалася про все — а часописів.

Тепер Матушка ходить ціленими годинами по п'яничій келі і гомосно молиться та співає церковні пісні.

Його видачі домагається Угорщина і Німеччина. Все одно — дема кари для такого звірствілого тина...

—о—

Декорація вікон у Львові ювілейними наліпками „Рідної Школи“.

Львівське Вовєдство дозволило в неділю 25. жовтня 1931. декорувати вікна ювілейними наліпками „Рідної Школи“. Ювілейна наліпка коштує 10 сотників. Наліпки продають: Книгарня „Рідної Школи“ (Сикстуська ч. 20), Книгарня і антикварія (Рутовського 22. „Народний Дім“), „Народна Торговля“ (Ринок ч. 36), Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка (Ринок ч. 10), Книгарня „Просвіти“ (Руська ч. 1) і „Союзний Базар“ (Руська ч. 20). Окрім того ювілейні наліпки продають усі діяльницькі кружки „Рідної Школи“ та кожну скількість можна набути в Головній Управі „Рідної Школи“ у Львові. Ринок ч. 10.

Надіємося, що всі українці й українські установи Львова заздалегідь набудуть потрібне число ювілейних наліпок та удекорують в неділю усі свої вікна. Ніхто не повинен відтягнутися від того. Покажм, що нас у Львові сила!

В неділю 25. жовтня 1931. буде у Львові прилюдна збірка на „Рідну Школу“. Під церквами і українськими освітніми установами будуть збирати збірки до замкнених пушок „Рідної Школи“. Прохаємо їх не оминути, а спійнити з жертвами.

П. С. К. „Рідної Школи“.

—о—

Будують „Згоду“.

(Допис з Сокальщини.)

Повідомляють нас із Сокальщини, що останніми часами почалася по тамошніх селах оживлена праця організації „Згода“. В деяких громадах отримали віяти наказ згори про зібрання за всяку ціну підписів на заявах приршення до тої „організації“, а крім того підступлення до тої „організації“, що громадськи навіть такі випадки (Комаїв), що громадський поліцай, який ходив за тими підписами з хати до хати, зумів зібрати підписи від таких, яких не бачив навіть на очі, себто скоро-

ченою дорогою підписував або сам, або давав підписувати окомим. Слід додати, що 5. жовтня ц. р. відбулася в Сокалі нарада тоїж „Згоди“. На цю нараду затигнуто також деяких не-обізнаних у тих справах наших людей, які зрозуміли всю цю „згоду“ аж на салі нарад.

Звертаємо увагу всього українського громадянства на заходи цієї „організації“ та перестерігаємо всіх перед такою „згодою“, яку будують у нас на фальшивих підписах, або на не-свідомості одних.

Докола манджурського вулькану.

В кабінеті генерального секретаря Ради Союзу Народів у Женеві радилі 19. ц. м. над дальшим планом акції в справі японсько-китайського конфлікту. Рішенням ануу резолюцію, яка поручає японському урядові підлякати свої війська з манджурії в китайському урядові забезпечити життя і майно японських громадян на китайській території. Зокрема преділки Ради Бріані перотворював дальше з представниками Японії та Кореї. Пообурив успішність мансимальні хетуні

обох сторін в справі евакуації Манджурії та забезпечення японських громадян. Однак спроби були безуспішні, бо обі сторони стоять дальше на своїх дотеперішніх становищах. В додатку японський делегат робить рішучі застереження проти рішень Ради в оцінці процедуральних. Тимчасом прийняв вже відповідь японського уряду на урядову ноту Ради Союзу Народів, розуміється, відповідь негативну.

Одночасно приходить вісти, що Японія при-

Forman

проти катару.
Ділає навзвичайно!

готовляється горячково до закінчення окупації Манджурії. Сізіні теж притотування на випадок війни зі Зединелними Державами. Японська владушня флота робить пильні маневри. Знак, що надється воздушних атаків. Переводиться також мобілізацію морських сил. Японські військові кола домагаються режиму твердої руки в Манджурії, а японська преса пише, що тепер поставлена на карту вся доля Японії.

В останньому часі повідомляють з Женеві, що записіться на деякі відпруження ситуації зі Далеким Сходом. Японія схильна переговорювати безпосередньо з Китаєм. Коли Бріані пропонує японському делегатові свій план поладання конфлікту, делегат заявив, що зачікає на вказівки свого уряду. Від себе заявив тільки, що Японія не виступить зі Союзу Народів без огляду на дальній хід манджурських подій.

Американські газети повідомляють, що в Токио викрито загонір гуртка молодих старшин, що хотіли звалити теперішній уряд й проголосити військову диктатуру. Всіх загонірників арештовано. За причину протирядового руху подали замадо рішуче й енергічне становище уряду супроти японсько-китайського конфлікту.

3 організаційного руху.

Забора на повітового зїзду в Турці.

На день 14. ц. м. був скликаний повітовий народний зїзд до Турки. Прибули делегати громад (деякі з причини далекої дороги ночували з попереднього дня) і прибув з посольським відомленням пос. Д. Великанович. Однак ще перед початком нарад явився в салі комісар староста в асисті поліції і заявив, що наради не можуть відбуватися, бо не збережено законних формальностей на довірочну нараду через появу декількох людей без запрошень. Це вже, мовляв, має характер публічного віча, якого не згодошено у політичній владі — і тому домагався розпустити людей. Пос. Великанович заявив на те, що ще наради не почалися і на салі будуть люди тільки з запрошеннями. Однак комісар заявив, що він зараз на вступі найшов на салі та на подвірю людей без запрошень, тому не погоджується на ніяку нараду, а лише менше рішення пришло пізніше. З уваги на те треба було зїзд відложити на пізніше. Пос. Великанович відбув з людьми тільки конференції правної натурі та інтерв'юював у старості в справах адміністраційних кар за медьдунковий закон і т. д.

Тут треба відмітити, що організаційна робота в Турчавині тепер підупала через не згідність місцевих інтелігентів та заведбанія духовних та світських інтелігентів по селах. „Свобода“ розходиться в повіті ледяв в 17 примірниках (на 70.000 українського населення). Одинока надія на селянство, яке щораз більше освідомлюється, але різнорчасно можна побоюватися, що воно зєнтрить у своїх світських і духовних провідників, як такий став маб би трівати довше.

Напади на Рем.-Пром. Бурсу у Львові.

В Ремісничо-Промисловій Бурсі у Львові при вул. Пасічний ч. 2 (Личаківське передмістя) явив хтось 15. IX. ц. р. 10 шиб, які опісля управа вставила, не думаючи, що це знову повторилося. Про це не писалося ніде, бо управа бурси вважала це за відокремлений факт.

Тимчасом дня 16. X. повторився напад знову на вікна зі сторони парку, і то з такою силою, що каміння ушкодило протилежну стіну. При тому куски битого скла поранили одного бурсака. Інші всілякі скритись до сусідніх кімнат. Це було в год. 6-30 вечором, як молодь пильно працювала над лекціями. — Повідомлено найбільший постерунок, який третього дня по вичину дезегував постерунокового для списання протокоду.

А дня 19. X. ок. 7. год. вибито знову шиб в 3 кімнатах від сторони в парку — знову в порі науки рем.-пром. молоді. Закликані постеруноковий списав протокол і сказав, що на це нема ради, хіба, щоб встановити віконниці (до вікон величини дверей).

Молодь боїться тепер спати в кімнатах — непевна свого життя і здоров'я, а до того дошкуджує велике злимо. Треба ще зазначити, що невідомі напасники навмисно відкидають камені в ті вікна, де саїтяться, а помінають умивальні.

Таксако останніми часами траплялися напади в парку на прохадічків бурсаків, які не давали до того найменшої постоки.

ДО П. Т. КУРЦІВ!

Подяємо до ласкавого відома, що наша від 100 літ існуюча марка цигаретного паперу

JOB

є на цілм світі поширена і признана за найліпшу.

„JOB“ паперці до папіросок спляються цілком, не димаючи ні сажу, пополу.

„JOB“ паперці до папіросок відповідають всіляким виногам найвибагливіших смакуців.

Перша проба кожного переконає.

SOCIETE „JOB“

Фабрика паперців до папіросок
Тулюза, Франція.

386 5-10

Литовці виграли з Польщею.

Міжнародний трибунал в Газі видав рішення в справі польсько-литовського спору щодо відновлення залізничної комунікації між Польщею і Литвою. Справу розглядала свого часу Рада Союзу Народів і складена задля цього окрема технічна комісія заявила була згідно з польським домаганням за відновлення плавби на Німані та залізничного руху на лінії Лянднарів-Кошидари. Рада Союзу пропонує справу гаському трибуналові, який тепер вирішив, що Литва не обов'язана відновити комунікацію в згаданому районі. Трибунал оперся на меморіал Литви, де сказано, що Польща порушила договір у Суwalkах, окупуючи Вильно, і це дає Литві право на мирні репресії зупроти Польщі. Литовські офіційні кола і литовська преса приймають рішення гаського трибуналу велике значіння, вважаючи його цинним для Литви, яка бореться за Виленшину.

Статистика студентів у львівському університеті.

При нагоді інавгурації нового академічного року львівського університету проректор проф. Вітковський подав звіт, із якого довідуюся про статистику студентів цього університету. І так у минулому академічному році записалося було 6.334 студентів. Із того на правничім факультеті було 2710, на медичнім 578, на фармацевтичнім 54, на гуманістичнім 1935, на математично-природничім 883, на теологічнім 174. Студентів було 4224, студенток 2034, із тих 1254 студіювало гуманістику. По віросповіданні було: греко-католиків 1026, римо-католиків 3991, євдів 2.000. По національності: українців 1014, поляків 4248.

ОСТАННІ ВІСТІ

ТЕРНОПІЛЬСЬКЕ ВОЄВІДСТВО ДАЛО ДОЗВІЛ НА ЮВІЛЕЙНУ ОСІННУ ЗБІРКУ НА „РІДНУ ШКОЛУ“.

Рескриптом з дня 20. жовтня 1931, ч. Б. П. 3725/31. дало тернопільське Воєвідство дозвіл на ювілейну осінню збірку для „Рідної Школи“ на області цілого тернопільського Воєвідства на час від 25. до 31. жовтня 1931.

Прохаємо повіті і громади приготувати як слід збірку і подбати, щоб вона дава якнайкращий вислід.

Головна Управа „Рідної Школи“.

НОВИЙ ПРИСУД НА РЕР. НОВАЧИНСЬКОГО.

Варшавський окружний суд засудив Адольфа Новачинського і відвічального редактора „Газ. Варшавської“ на кару по 2 тижні тюрми та гривню 1.000 зол. за наклепові статті під адресою „Л. Курера Цолз.“

БУРЛИВЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ.

На початку засідання вітківкового сойму пос. Гдуля (ББ) реферував справу внесення ППС про новелізацію закону з 1927 р. про працю молодих людей і жінок. Більшість комісії пропонувала, щоб сойм відкинув внесення ППС про новелізацію закону. Пос. Гдуля піддержував внесення комісії. Резолюцію комісії прийняли. Пос. Щерковський в імені ППС мотивував konieczність прийняття внесення проекту закону про забезпечення від безробіття працівників парстатів, у яких працює більше ніж 5 людей. Бесідник каже, що нема надії, аби сойм полагодив справу безробіття. Самі безробітні при допомозі всієї роб. класи можуть це зробити. (Голос: найішож приходить до сойму?) Пос. Бжезіньський (НПР) звертає увагу міністра військ. справ, що в Билгощі вправляє військо, щоб могло заступити робітників під час страйку. Не пора провокувати робітників. Співрозмовець пос. Подоскінь (ББ) рефе-

рував справу сойм. регуляміну. У дискусії пос. Пужак (ППС) каже, що справоздавець згадавав, що в мин. каденції клуби лівої опозиції виступили були з ініціативою загострення регуляміну та забув, що тоді сойм був задовго в примусовій ситуації, що бюдж. сесію скорочено „гоцками-кльоцками“ на цілий місяць. Тепер хочуть знову справляти регулямін, щоб до решти здавати опозицію, аби вона не могла висловитися.

Опісля промовляв пос. Стронський (Кл. Нар.) Він каже, що звіт комісії про голосування над регуляміном є неправдивий, бо внесення цього комісія не прийняла, а відкинула. Предсідник ствердив був тоді в комісії, що проти регуляміну було 7 голосів, отже внесення впало, бо була рівна скількість голосів. Тоді предсідник заявив: Я також голосую. Предсідник також хотів голосувати „за“. В приписі регуляміну нема сказано, що після голосування „за“ і „проти“ хтонебудь може зголошуватися з додатковим голосом.

Коли на трибуну вийшов віцемарш. Цар, пос. Арашкевич (Стр. Люд.) кричав: Начальник, що ломить закони! Віцемарш. Цар: Чести не приносить вам ця ординарність. Пос. Пйотровський (ППС): Ви не можете говорити про ординарність. Цар: Будьте ласкаві розгрішити мене згорн. що не можтиму поставити моєї промови на такім високім рівні демагогії, як два попередні бесідники. Пос. Пйотровський: Безсоромність! Маршал прикликає Пйотровського до порядку.

На давках опозиції дальше крики. Пос. Следзінський: Насильник законів Цар! Дальше серед галасу не чути, що цей посрл кричав! Маршал виключає пос. Следзінського з одного засідання, а коли він не виходить, аж із трьох. Галас усе більшає. Увходить командант марш. сторожі з 5 сторожами та підходить до пос. Следзінського, щоб його випроводити. Той виривається сторожам, підбігає до трибуни й дальше щось кричить. Сторожі підбігають за ним і знову стараються вивести його. Посли з партії Следзінського відгороджують його від сторожі та не дають вивести. Пос. Шпрінгерова (ППС) заставляє перехід сторожі, не допускає її до Следзінського. З другого боку надходить знова кількох сторожів, щоб дістати Следзінського в свої руки, та й тепер це їм не вдається, бо клубові товариші заступають дорогу. Пос. Вижиковский кричить: Хочете викинути Следзінського, який сидів у каторзі 6 літ, а ви, пане маршалок, з п. Царом де тоді були? Маршал прикликає Вижиковского до порядку, опісля виключає його зі засідання. Марш.: Коли зараже не вийдете, запропоную, щоб палата виключила вас на місяць.

Підчас шарпання одного марш. сторожа хтось ударив у ніс, аж кров залила його. Двох інших ударили по руках, а одного пощипали по рамені.

В голосуванні ухвалили виключити Вижиковского. Крики не вгавають, тому маршал перервав засідання на 5 хвилин. Лівий співає: „Гди наруд до бою вирушиш з оренжем“. Всі послы виходять. Сторожа уставляється в дверях, щоб при повороті не впустити Следзінського та Вижиковского. За п'ять хвилин чути дзвінок, сторожа не впускає виключених послы. На трибуну входить Цар і починає говорити. Підчас його промови починається гамір. Маршал грозить найгострішими засобами.

Після віцемаршала Цара говорив пос. Луцький. Він заясував, що українці втратили, від коли дісталися під Польщу, які здобутки мали перел війною. Віцемаршал звертає бесідникові увагу, що він відбігає від теми. Маршал ствердив, що до голосу записано ще 7 бесідників і відложив дискусію над сойм. регуляміном до найближчого засідання. Найближче засідання 23. жовтня.

ПРУШКІВ ПЕРЕЙДЕ ДО МОКРИХ.

На припоручення влади в найближчу неділю в містечку Прушківі відбудеться новий плебісцит у справі заборони продажі алькоголю, яку то заборону тамошнє населення ухвалило тому кілька літ. Тепер ухвала за прогібіцією мабуть не перейде. Скарбовла влада визначила вже 12 місць продажі монополевой горілки в містечку. Тепер Прушків одержить більше шинків, ніж мав перед прогібіцією.

НОВІ СУТИЧКИ У БРУНШВІГУ.

Вчора ввечерем демонстрували у Бруншвігу комуністи. Підчас сутички з комуністами гітлерівці вжили збро. Поліція арештувала кілька осіб.

У Берліні у вечірніх годинах відбулися замішання; підчас стрілянина 2 особи поранені.

АНГЛІЯ ПЕРЕД ВИБОРАМИ.

Льондон, 20. X. Під вражінням Сноадена, що назвав програму Лейбур Парті облудним більшовизмом, вчора зібралася біржа з настільким піом а побілу урядової більшости

Англійці поробили заклади, що уряд здохде у виборах принайменше 196 мандатів. Фунт штерл. підніс свій курс у відношенні до долара на 3.88.

АМЕРИКА ГРОЗИТЬ ЯПОНІ.

Англійська преса повідомляє, що колиб усі дипломатичні заходи великих держав у відношенні до Японії не мали успіху, тоді Злуч. Держави зорганізують вплив золота з Японії. Японський амбасадор у Вашингтоні повідомив Стімсона, що Японія забрала вже своє військо поза ріку Ялю. Відкликала теж ескадру літаків, які кидають бомби. Направляють залізничні шляхи, поступенно відчиняють банки.

Токіо, 20. X. Японія поставила Китаєві 5 основних вимог, заки вицофає свої війська зі знятих областей Манджурії. Про ці вимоги повідомили довірочно Бріяна, Друмонда і Стімсона.

1) Японія і Китай зобов'язуються загаратувати взаїмну непорушність кордонів.

2) Китай припинить протияпонські настрої й бойкот.

3) Запевнення безпеки життя і майна японців.

4) Китай поверне Японії кошти будови залізниць і признає важними дотеперішні залізничні умови.

5) Мусять бути признані права Японії на деякі області Манджурії й права, що виходять із китайськ-японського договору.

НОВИНКИ

— Українська робітня футер Юліана Глущевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46. 254—?

— Арештовані під замітом принадлежности до УВО в Тернопільщині. Вчорашню нашу статейку про арештування в Тернопільщині доповнюємо виказом арештованих, що його приніс ПАТ. А саме між арештованими є: Козуб Петро і Йосиф, Роговський Володимир, Охримович Василь, Українець Омелян, Чаплинський Василь, Чикало Андрій, Глумацький Степан, Козуб Андрій, Павлусь Ярослав і Гулька Володимир. В арештованих найшли велику кількість примірників „Сурми“ і „Юнака“, бюлетенів та бліочки з написом „На політичних в'язнів“. Усі вичислені вище мали признатися до вини.

— Комітет ювілейної збірки для В. Стефаника повідомляє, що збірка буде закінчена при кінці листопада. Всіх, що дістали чеки П. К. О., а не використали їх, просимо звернути їх на адресу: дир. Микола Заячківський, „Народня Торговля“, Ринок 36.

— Обов'язуючі поштові оплати. Пригадуємо нашим Читачам, що від 16. ц. м. обов'язують нові поштові оплати враз із додатковою оплатою на безробітних. Звичайний лист у крає оплачується 35 сот. маркою, звичайна листівка 25 сот. маркою; поручений лист у крає 96 сот.; поручена листівка 85 сот.; друки звичайні у крає 10 сот. Закордонний лист 65 сот. маркою, закордоння листівка 40 сот.

— Смерть Артура Гольдмана. Як ми вже вчора повідомляли, помер у Львові власник друкарні при вул. Сикстуській, Артур Гольдман, проживши 70 літ трудящого життя. Це була відома постать, особливо серед українських діячів пера, які зпоміж усіх неукраїнських друкарень ще найрадіше зверталися до друкарні Гольдмана — завдяки особистим прикметам цієї людини. Це був чемний, діловий і культурний купець-підприємець. У молодечих роках був соціалістом. В 1915 році москалі вивезли його у гайб Росії. Зі стареньким Гольдманом сходило до могили цікава постать, симпатична всім, хто з нею мав нагоду стрітнутися.

— Обмеження руху трамваїв у Львові. В останніх днях приняла міська рада Львова низку важних змін руху трамваїв у Львові. А саме: припинити рух трамваїв ч. „6“, „7“, „14“ і „15“, бо вони не оплачуються; змінити на прямки їзди „3“ і „9“ і прибернути рух „2“. На шляхах „5“ і „9“ буде збільшена перерва між надїздом возів із 8 на 9 хвилин. У зв'язку з припиненням руху „14“ і „15“ буде зменшена перерва між возами „11“ із 11 на 9 хвилин і кожний другий віз матиме причіпку. У зв'язку з припиненням руху „6“ і „7“ продовжений шлях їзди возів „3“ до рогу вул. Личаківської і св. Петра й Павла, перерва між возами триватиме 5 хвилин. З уваги на мале використання „4“ на шляху Ринок—Високий Замок, а більше на шляху Ринок—вул. Листопада, розділяти вози „4“ на дві частини. Від Ринку на Високий Замок їхатиме менше возів із 8-хвилинними перервами, а більше возів їхатиме з Ринку на вул. Листопада з 5-хвилинними перервами між возами. „1“ матиме рух згвщений замість до

індекси пляном касарень і п. гірської артилерії в Стрию.

Обвинувачений до ніякого злочину не причується. Яким дивом найшовся цей плян у його індекси, цього не знає. Він був від жовтня 1929 р. до січня 1930 р. поважно хворий і тому не маючи спроможності самому збирати підписи професорів на університеті, передав його до збирання товаришам. Хто збирав ці „номіна“ і через чий руки переходив цей індекс цього він не знає. Індекс цей передали до дому, як він був ще хворий і він так лежав аж доки поліція його при ревізії не знайшла. Мимо цього не арештовано його тоді, але аж далеко пізніше.

Да з листопада 1929 р. промовляє за його невинністю, бо якраз тоді він хворів.

ЖИГМОНТ ПРОЦИШИН І ПРОКІП МАТИЙЦІВ.

Брат попередника до ніякої вини не причується. В „У. Голосі“ редагував відділ „По широкому світі“. Головного його „крімен“ — стаття, яку написав до „У. Г.“, не є тою, що він написав, хоч наголовок цей самий.

Прокіп Матийців — не є тепер членом ніякої політичної партії, бо після засуди в процесі Атаманчука і відбуттю кари віддався виключно праці на кооперативному полі. Розуміє дуже добре, що ангажування себе в якійнебудь нелегальній роботі вийшло би хіба тільки на шкоду української кооперативі. Тому категорично застерігається проти посуджування його в приналежності до УВО і активної роботи в її користь.

В Долинщині не бував, хіба коротко в службових справах.

Описав описує докладно переведену в його речах ревізію у Войнилові підчас якої найдено вибуховий матеріал.

Він знаючи, що за ним шукає поліція, чекав на нього цілий день і тому мав доволі часу приготуватися до нього. Предмети, які найдено в нього вважає за підкинені кимсь незнайомим.

На цьому розправу цього дня покінчено. (ви).

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 20. X. ц. р. за масло експортне та десерове пріма 290 зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 140 зол., копу ешч 540—560 зол.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

EMMANUEL EVAIN: LE PROBLEME DE L'INDEPENDANCE DE L'UKRAINE ET LA FRANCE. Préface de M. Edouard Soulier. Paris 1931. Librairie Félix Alcan.

ЖУРНАЛИ.

УЧИТЕЛЬСЬКЕ СЛОВО, орган „Взаємної Помочі Українського Вчителства“. Р. XIX. Ч. 17—17., жовтень 1931.

СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТ, орган закордонних організацій УСДРП. Жовтень. Ч. 9. 1931. Подєбради. Літографований випуск.

СПОРТОВІ ВІСТІ, орган Українського Спортивного Союзу у Львові, ч. 16. з 1. і ч. 17. з 15. жовтня 1931.

Виказ жертв

зложених в зол. на „Фонд Ветеранів“ у III-му чвертьріччю 1931.

Івж. Базилевич, Данців 2, учит. А. Баланюк, Чижев 10, А. Бачинський, Калущ 9, О. Бачинська, Стрий 3, І. Білинський, Перемишль 12, І. Білобрат, Бурштин 6, д-р Д. Балавський, Бібрка 15, С. Бірля, Тудорів 6, проф. І. Брикочев, Тернопіль 20, о. І. Брикович, Кривеньке 8, о. В. Венгрінович, Ванковичі 12, О. І. Г. Волик, Шешори 20, В. Вороневич, Буськ 6, о. І. Гавришин, Личині 4, С. Гандзюк, Лубна 750, д-р Т. Гвозденський, Липиця Доля 10, В. Гайовицький, Шешори 12, П. Гайчук, Тчев 6, Т. Гоца, Перемишль 9, о. М. Головинський, Доброполе 12, учит. О. Горбатий, Олжух 5, учит. М. Горозинська, Ваньковичі 12, д-р Гуркевич, Самбір 2540, д-р М. Гардєвський, Кутів 3, Т. Гогол, Борислав 6, інж. Е. Голв, Познань 3, В. Дяків, Немирів 15, Д. Жук, Майдан Син. 3, д-р Жуковський, Підволочиська 5, о. П. Задворник, Деревляни 10, о. Л. Залужний, Заданів 6, д-р А. Заплітний, Терєбовля 5, проф. І. Зяць, Перемишль 6, Р. Завчачівський, Надвірня 6, Мр. І. Зварун, Збарж 2, д-р П. Зводинський, Болехів 3, М. Зубрей, Перемишль 6, О. Качанюк, Любомирка 1, П. Костюк, Руда Паб. 6, К. Котис, Перемишль 750, І. Копур, Красів 25, інж. Кузьмичевський, Роганів 5, суд. В. Курилович, П. дваминь к/Бродів 15, д-р С. Кушир, Яворів 6, С. Ласовський, Фільварів 3, інж. Ю. Лашевський, Познань 15, д-р Г. Левинський, Стрий 20, Ю. Левинський, Осмолода 3, Я. Левинський, канд. нот. Винники 15, д-р М. Лепіалюк, Галич 3, Р. Луцка, Дрогобич 8, П. Магас, Борислав 2535, о. С. Мазур, Новосілки 3, д-р В. Максимовський, Лисько 10, О. Максимюк, Катонівці 20, суд. Я. Маркв, Бучач 6, Т. Мартиненко, Станіславів 4, І. Масюк, Коломия 5, В. Мацьків, Липиця 3, В. Михайлович, Краковець 5, О. Мороник, Краснополь 250, д-р Р. Могильницький, Познань 5, Моравський, Познань 250, Л. Надуковий, Копичинці 9, П. Особа, Людинаківка 9, Г. Панас, Броди 15, Пилипівська, Познань 5, о. Т. Прийма, Дуліби 20, д-р І. Ри-

жій, Миколаїв к/Г. 12, П. Романівський, Дукля 3, д-р М. Романівський, Калущ 40, д-р М. Сірко, Бродів 10, П. Скоцкіс, Сікорів 8, П. Смаля, Боршів 8, І. Сокопий, Ізів 10, д-р І. Станько, Любачів 5, Д. Степан, Жабиня 1, Ю. Татуньчак, Поремба Жит. 1736, М. Тимків, Бабин 5, д-р Томкович, Боршів 3, О. Третья, Судова Вишня 4, д-р М. Фальп, Яворів 3, О. Хмара, Коломия 6, о. Е. Цегельський, Янів к/Терєб. 250, о. В. Чопей, Галич 3, інж. Р. Шепарович, Станіславів 3, Б. Янович, Боршів 6, о. В. Яремків, Богатиня 3, Службонини П. С. К., Стрий 7920.

Львів: д-р В. Бабій 3, проф. Балаж 1040, П. Баконич 9, д-р Витанович І. 1, М. Бігалський 432, Т. Білостоцький 3, д-р Р. Білас 5, інж. М. Боднар 6, ред. О. Боднарівч 6, М. Бонковський 750, д-р Д. Бренк 3, М. Бризинський 3, д-р Т. Бурчаківський 15, В. Буривола 150, І. Васильєв 6, В. Васильєв 4, д-р І. Ветра 3, І. Витвицький 650, д-р Волошин 20, С. Волошинський 9, А. Гаврило 6, проф. С. Гайдуков 430, М. Гадунський 5, Ю. Галаревич 6, О. Галицький 6, д-р С. Ганницький 3, Г. Галайч 6, д-р В. Гнатевич 2, Головка 6, І. Грабар 6, І. Грецак 3, І. Громницький 2, Я. Гузар 150, М. Губус 150, д-р І. Гіжа 3, інж. Е. Гіран 3, д-р О. Дашкевич-Степанів 2, д-р Р. Дашкевич 1, Г. Дмитрієв 4, інж. В. Дувако 4, В. Дуткевич 1, інж. Елішевський 2, інж. Г. Йонка 1, д-р В. Казань 1, інж. М. Капуста 12, О. Карпінський 6, Д. Касанович 4, В. Киприч 3, М. Кисілевський 6, М. Каникевич 2, Кмишківч 6, І. Коваль 150, М. Козацький 650, Г. Ковч 6, д-р М. Коновалець 6, Я. Косовицький 6, О. Косовицький 6, О. Костів 6, інж. Коваль 6, М. Котвиць 5, інж. П. Кошуба 3, д-р П. Криуцаний 750, А. Кубачев 6, В. Кудрик 6, М. Куцак 4, учит. Я. Куцак 1, Л. Кузьмичевський 3, Д. Кузьмичевський 3, Р. Кузьмичевський 1, О. Кутний 1, о. д-р В. Лаба 10, д-р Л. Лавицький 2, І. Лада 2, В. Левинський 3, проф. Л. Липицький 3, О. Лемішка 3, Л. Лепицький 6, Фр. Ю. Леш 20, Л. Лісовицький 5, д-р В. Ліпінський 4, д-р Л. Липицький 8, Т. Логін 1, О. Луцький 30, С. Мазань 6, д-р Л. Макарушка 250, д-р Л. Максимовський 10, О. Малиновський 750, Я. Марені 3, д-р І. Мартин 4, М. Матюшенко 360, інж. А. Мельник 750, М. Мельничук 6, П. Мечник 4, Т. Мисак 3, В. Мригонський 2, ред. В. Мудрий 6, дир. А. Мудрий 9, інж. Мудрик 15, д-р М. Мулика 750, О. Навроцький 6, деат. Я. Наск 6, д-р І. Німчук 6, Л. Огоновський 6, д-р Я. Олександрів 4, інж. І. Олхоний 6, М. Павлюк 6, В. Палай 5, інж. А. Палай 9, П. Палайчук 6, д-р К. Паньківський 5, 2. Паньків 10, д-р Я. Пастернак 6, П. Паска 6, 3. Петра 3, К. Плетішка 3, проф. Ю. Ползницький 350, інж. Б. Попович 5, П. Постолов 5, Т. Цивка 15, дир. О. Радзевський 15, інж. Р. Раковський 6, інж. В. Рижівський 20, рад. Рожанківський 1250, інж. З. Рудик 6, д-р І. Рудницький 750, М. Рудницький 6, інж. Л. Савонка 1, П. Савицький 1, І. Семанів 750, інж. А. Сербін 6, Я. Скопак 12, д-р В. Старосовський 5, І. Стевчак 4, І. Стериж 6, О. Степура 650, Я. Стефанович 5, М. Струтинський 2, інж. М. Творидло 9, арт. М. Терещук 40, ред. І. Тиктор 6, С. Трим 3, С. Трусович 3, 6. Туркенич 3125, проф. Л. Турчин 4, С. Український 4, Я. Фарма 5, І. Федак 3, І. Фостаківський 15, М. Харчак 2, Е. Храпівий 6, д-р П. Цибалестий 2, о. Я. Чермеринський 10, А. Чир 3, д-р М. Чубатий 9, ред. Л. Чубатий 4, дир. Ю. Шепарович 15, інж. Ю. Шепарович 4, інж. Л. Шепарович 15, Ю. Шкурмелюк 450, Б. Бзерський 9, д-р В. Юзак 8, 3. Юзичинський 6, Л. Ясінчук 2.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Середа, 21. жовтня, година 7:30 веч.
„Буря у сільській воді“.
Четвер, 22. жовтня, година 7:30 веч.
„Буря у сільській воді“.
П'ятниця, 23. жовтня, година 7:30 веч.
„Буря у сільській воді“.

Театр Ріжнородностей:
Середа, 21. жовтня, год. 7:30 вечором
„Колосівка“.
Четвер, 22. жовтня, год. 7:30 вечором
„Моральність пані Дульської“.
П'ятниця, 23. жовтня, година 7:30 веч.
прем'єра: „Несповнені мрії“.

Кіно.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Трагедія на Монблані“ і додатки.
КАСІНО: „Бастер Кітон на фронті“.
ЛЕВ: „Блакитний експрес“.
МАРУСЕНЬКА: „Дорога упадку й таньби“.
МІРАЖ: „Срий дим“.
ОАЗА: „Люкомотина ч. 2329 (Льон Чаней)“.
ПАЛІАС: „Співачка із запуща“.
ПАН: „Серце на музичі“.
ПАСАЖ: Звукова версія „Тарзан по-додар джунглів“.
ПРОМІНЬ: „Біде пекло Піа-Палау“ та додатки.
СИЛІВЕ: „Ніч насолод“ (Іа. Петро-вич, Алі. Ештерган).
УІКІА: „Охруйна вівіта“ з Лізею Ла-мита і „З диком пожеж“.
ХІМЕРІ: Звукова фільма „Пат і Па-тазон як стрільці“.

Програма радіо.

П'ятниця, 23. жовтня 1931.
Лиськ (259,3) 21:50 Пісні моряків.
Моравська Острва (263,4) 16:00
Пісні. Братислава (278,5) 20:00 Спів.
Брно (341,7) 15:00 Концерт. Лондон (356,3) 21:20 Передаборчі промови.
Гамбург (372,2) 22:30 Збірний концерт.
Букрешт (394,3) 20:00 Оперетка „Іта-линка“. Берлін (419) 16:30 Весела музика Харків (426) 15:00, 18:00, 20:00 Кон-церт. Рим (441,3) 17:30 Збірний кон-

церт. Гельсінгфорс (453,2) 19:05 Кон-церт Лангенберг (472,4) 19:30 „Безро-бітний у сучасній літературі“. Прага (486,2) 20:20 Пісні. Міліно (500,8) 19:20 Музична вечірка. Брунселла (508,5) 22:00 Концерт. Відень (516,4) 19:00 „Люди, що хотіли змістити світ“. Рига (521,5) 20:30 Пісні Лотішів. Будапешт (550,5) 19:00 Хор. Любляна (575,7) 20:00 Пере-дача з Білгороду. Ленінград (1000) 18:20 Веселий вечір. Осло (1071,4) 20:30 Концерт. Калюндборг (1153,8) 20:10 Італійські пісні. Москва (1481) 19:30 Концерт. Париж (1724,1) 21:00 Опера.

Львівське радіо.

Четвер, 22. жовтня 1931.

Львів (380,7) 11:40 Перегляд краєвих часописів. 11:58 Час із Варшави. 12:10 Про погоду дня. 12:15 „Мій досвід у за-кладанні пасовища“. 12:35 Про 3-й шкіль-ний концерт. 12:50 Збірний концерт. 15:05 Господарські оповістки. 15:20 Для дітей „Вабине літо“. 16:20 На-чання французької мови. 16:35 Господар-ські підсумки. 17:35 Концерт. 18:50 Всічнина. 19:15 Радіо у школі. 19:45 Ра-діовий денник. 20:00 Дума Воляні. 20:15 Збірний концерт. 21:25 Золота заява. 22:45 Оповідки. 22:50 Спортові новини. 23:00 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Спростування. Звичайні Загальні Збори Клуба „Рідної Школи“ в Дро-гобичі відбудуться в понеділок 26. жовтня 1931, а не як помилово було подане: понеділок 27. жовтня 1931.

До членів Т-ва „Відродження“ у Львові! В суботу дня 24. жовтня ц. р. в год. 18:30 (6:30 вечором) відбудуться ширші сходни всі члени Українського Протинальогольного Т-ва „Відродже-ня“ у Львові в домі Т-ва при вул. Гродницьких 4/III. На сходинах вино-ситься голова Т-ва д-р С. Парфонович реферат п. з. „Враження в Х проти-альогольного конгресу в Кракові“, на який прохасмо конечно являтися. На сходинах обговориться теж багато на-жних справ. Гостин дуже рад.

Український Театр під адм. прово-дом І. Волошука.

СТАРІЙ САМБІР:

22. X. „Хмара“.
23. X. „Для щастя“.
24. X. „У вирі кохання“.
25. X. „Циганка Аза“.

Український Подільський Театр.

ГУСЯТИН.

21. X. п. р. „Церковна Мист“.
22. X. п. р. „Танок Венери“.
23. X. п. р. „Зрада“.
24. X. п. р. „Веселі Вечір“ (Веселий Вечір).
25. X. п. р. „Плач Ізраїля“.

ТОВСТЕ.

26. X. п. р. „Жінка Вампір“.

ГРИМАЛІВ.

27. X. п. р. „Жінка Вампір“.
28. X. п. р. „Танок Венери“.
29. X. п. р. „Церковна Мист“.

СКАЛАТ.

30. X. п. р. „Плач Ізраїля“.
31. X. п. р. „Жінка Вампір“.

Вскорому часі Театр виставить наро-дню оперетку „Козачке Святиня“ і „Жидівський Розвід“.

Склад Театру 16 осіб, власна конпер-това оркестра під пров. п. Каминця. Просимо ласкаво Вп. п. Акторів п. Яні-шевського і Єрофеева подати свою адре-су на ім'я Ю. Кононіна. 6-5

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Годінничий тільки налізаний фа-брик, прецизійний, продає за готівку і на рати від десятих літ з найліпшою стороною знає фірма Іван Зельтен-райх, Львів, пд. Марійська ч. 5. 130

ОСОБА ІНТЕЛІГЕНТНА, старша че-сна, здорова, займається урарною дому у старшого священника-вдівця або самітного. — Ласкаво зголошення post. rest. С. К. Horożanka k. Halicza. 709 2—2

2 ПОКОЇ, кухня, купальня, кімната для служкині зараз до винайму на місячний чиншом. — Зелена бічна „Квіт-ківка“ 23. 710 1—2

ПОКІЙ І КУХНІ до винайму. — Зго-лошуватися Каушинська 12, пар-тер, 2 двері. 707 2—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Меблі рідного роду, можна на-корисніше купити у фірмі „Doroteum“, Львів Савицька 34. Тел. 15—01. Догодні умови. 2361 69—7

ЛІЖКА металеві
ВІЗКИ дитячі
поручає дешеве
фабричний салом

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95—97.

Великий вибір ДОГОДНІ УМОВИ

35 зол. заробляє той, хто купує або передплачує одиниць факхаль журнал

КІНО

бо в ньому знизилась до всіх кіно те-атрів. Ціна числа 55 сот.

„КІНО“ ч. 20 вже в розпродажі. 24

Оголошуйтеся в найстарішій укр. щоденнику „ДІЛО“